

Mallemussegrethe

en skov på Falster findes der ved en mose en stor sten. Det er Mallemussegrethes sten. Den er slidt helt hul på midten, fordi Mallemussegrethe gennem hundreder af år har siddet og hvilet sig på stenen. Mallemussegrethe er en ellepige, og hun er meget farlig at møde.

Det skete en gang for en karl fra en af gårdene i nærheden. Han var i mosen og arbejde med sine heste, og det blev sent, før han var færdig. Det var blevet tusmørke, da han begyndte at gå hjemad.

Da han kommer til stenen møder han den smukkeste pige, han nogensinde har set. Han får lyst til at snakke med hende, ja, så meget at han slipper sine heste og lader dem stå midt på vejen, mens han går hen mod pigen. Men for hvert skridt han tager, flytter hun sig et skridt væk fra ham. Han er nu helt vild for at komme tæt på hende og tale med hende, og han begynder at løbe. Men jo stærkere han løber, des stærkere løber hun. Inde i karlens hoved løber det også stærkt, så stærkt, at han til sidst ikke ved, hvem han er og hvor han er.

Hestene ventede ikke på karlen. De gik selv hjem til gården, og da de kom hjem uden karlen, blev folkene på gården bange for, hvad der kunne være sket med karlen og gik ud for at lede efter ham. De ledte det meste af natten, før de fandt karlen, der stod og holdt om et gammelt hult piletræ, som han sagde en masse forvirret kærlighedssnak til.

Gårdens folk fik med besvær bragt karlen hjem til gården, hvor han lå syg i det meste af et år, før han blev sig selv igen. Det tager lang tid at komme sig, når man er blevet elleskudt.

FORTALT OVER SAGN FRA HALLERUP, SE EVALD TANG KRISTENSEN: DANSKE SAGN, BIND 2, s. 12, A.7.72 (ÅRHUS 1893)

369-32 Sagnstenen "Malle-Musse-Gretes Trone"

